

alle de socialdemokratiske konventmedlemmer fra alle landene faktisk arbejder for med liv og sjæl, nemlig en EU-forfatning?

Og vil statsministeren give det løfte, at han, når han har fået en briefing af Henning Christophersen og ved, hvad det går ud på, så vender tilbage til Tinget og meddeler, hvad den danske regerings holdning er? Jeg håber, vi kan være enige om, at det jo faktisk fundamentalt er ret vigtigt, hvad arbejdet om en ny traktat ender med, om det f.eks. ender med at blive en forfatning.

Så jeg håber, statsministeren kan give mig det tilsagn, at han, når han har undersøgt dokumenterne, vil vende tilbage med en dansk regeringsholdning til linjen i det, der sker.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror i det hele, at det mest formålstjenlige vil være, at hr. Keld Albrechtsen fører sin krig direkte med den part, som hr. Keld Albrechtsen i virkeligheden angriber, nemlig Socialdemokratiet, i stedet for at bruge mig som medium. Det vil jeg ikke blandes ind i. Det må hr. Keld Albrechtsen ordne med det parti, han i hvert fald af og til samarbejder med. Så hold mig uden for det.

Så vil jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen: Regeringen har en meget klar linje i det arbejde, der finder sted i EU-konventet. Vi har tre prioriteter, vi lægger særlig meget vægt på. Vi skal for det første have en bedre beskrivelse af arbejdsdelingen mellem EU og medlemsstaterne. For det andet skal vi have draget de nationale parlamenter stærkere ind i udviklingen af EU. For det tredje skal der være mere åbenhed om og demokratisk kontrol med, hvad der foregår i EU.

Nu kan jeg se, at hr. Keld Albrechtsen igen nikker bifaldende, og det får mig kun til endnu en gang at understrege, at når hr. Keld Albrechtsen udtrykker den forhåbning i dag, at han en skønne dag vil komme i den situation, hvor han vil være i stand til at rose mig, så vil jeg bare bede om én ting, nemlig at det sker i al stilfærdighed, for mit bagland ville blive dybt uroligt, hvis det kom for stærkt frem offentligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 9

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes ikke, statsministeren før svarede særlig konkret på spørgsmålet om udligningsre-

form og løftebruddet i den forbindelse, så jeg vil faktisk gerne fortsætte i samme spor nu.

Jeg forstår statsministeren sådan, at man erkender, at der er givet et løfte, men at man synes, at det er hensigtsmæssigt at vente med at opfylde løftet et par år. Man har altså også givet et løfte om, at den her reform skulle komme i 2004.

Så siger statsministeren, at han finder, at nu er problemet jo løst i forbindelse med KL-forhandlingerne og økonomiforhandlingerne, for der er de fattigste kommuner blevet tilgodeset.

Det er jo rigtigt, at der er nogle, der er blevet tilgodeset, men er det ikke også statsministerens opfattelse, at det kun er de allerfattigste? Det er kun dem, der har det allersværest, der har fået del i puljen, hvorimod hele mellemgruppen, som i høj grad har problemer, som skærer voldsomt ned i deres budgetter i øjeblikket på velfærdsområdet osv., har et problem, og det er de kommuner, der er voldsomt skuffede over det her løftebrud.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første må jeg afvise, at der skulle være tale om et løftebrud. Der er tale om sund fornuft, når man ser de her ting under et, for det siger jo sig selv, at det kan påvirke meget, hvordan udligningen skal finde sted mellem kommunerne i fremtiden, hvis – og jeg siger hvis – resultatet af strukturkommissionens arbejde bliver mere omfattende ændringer af den kommunale struktur. Så det er altså meget fornuftigt lige at se: Hvad kommer der ud af det?

Men hr. Kristen Touborg har jo fuldstændig ret i, at under den tidligere regering udviklede der sig en voldsom skævhed mellem landets kommuner, som har betydet, at en række kommuner er i en særlig vanskelig situation. Nu kunne hr. Touborg jo med fordel have taget den her sag op med styrke, da den regering, som hr. Touborg støttede, var ved magten.

Men nu er det altså os, der har arvet det her problem, og da tror jeg, at en hensigtsmæssig måde at løse det på er at gå direkte ind og se på: Hvilke kommuner har problemerne? Og så må man løse deres problemer, indtil man har et bedre grundlag for at tage stilling til, hvordan en mere omfattende reform skal se ud.

Det er ikke løftebrud. Det er sund fornuft.

Kristen Touborg (SF):

Nu vil jeg godt sige, at jeg faktisk med styrke har forsøgt at tage den her sag op også under